

bud på, hvordan man sætter mennesker fri. Jeg vil da også kvittere for den anerkendelse af det fornuftige samarbejde, vi har haft i det forløbne år, som hr. Jens Rohde kom med i sin tale.

Men der var specielt ét punkt i talen, hvor jeg syntes, at kæden fuldstændig hoppede af. Det er der, hvor hr. Jens Rohde siger følgende: Sammenhold i Europa sætter mennesker fri.

Det var faktisk citatet, hr. Jens Rohde kom med. Så bliver jeg nødt til at spørge hr. Jens Rohde, når man nu tænker på, hvad der er sket i denne folketingsssamling: Ville sammenhold i Europa have sat irakerne fri? Til det store udenrigspolitiske tema, der har domineret så kraftigt i debatten, nemlig hvordan vi sikrede, at den enkelte iraker blev sat fri, ville sammenhold i Europa da have været svaret, eller ville det i virkeligheden have været det stik modsatte, nemlig at så var der intet sket?

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Min gode ven hr. Kristian Thulesen Dahl ved udmærket godt, at jeg ud over dét jo gjorde meget ud af at specificere, hvor vigtigt det var, at vi ikke så USA og Europa som nogle, der skulle udelukke hinanden.

Vi har jo heldigvis været helt på linje, når det gælder Irak. Jeg nævnte også i min tale, at jeg syntes, det var meget, meget, meget beklageligt at opleve den europæiske holdning, navnlig den tyske og den franske holdning, som jo var den, der startede det hele. Det var jo Gerhard Schröder, som startede al den pacifisme i hele Europa, fordi han skulle genvælges i Tyskland. Jeg har sagt, at det er der al mulig grund til at beklage, og derfor er det så vigtigt, at man ikke står med sin udenrigspolitik og siger: Det er enten kun EU, eller det er kun USA. Vi er nødt til at erkende, at disse to institutioner, om man kan kalde dem det, komplementerer hinanden, også fordi de udbyder to former for sikkerhed.

Jeg er tilhænger af en fælles europæisk udenrigspolitik, i hvert fald at man integrerer den meget dybere, men jeg tror aldrig på, at Europa og EU kommer til at udbyde den store militære sikkerhed, for der er ingen europæiske regeringer, der vil investere i så meget militær, som er nødvendigt, for at EU nogen sinde kan matche USA på det område.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, jeg savner, er, at Venstre tager konsekvensen af den retorik, man i virkeligheden selv bringer på bane, for det er jo fuldstændigt rigtigt, som hr. Jens Rohde siger, at der var nogle drivende kræfter i det europæiske samarbejde, som i den grad gik imod USA's interesser, Englands interesser og Danmarks interesser og det, der nu altså var Danmarks holdning med det flertal, som var her i Folketingssalen.

Spørgsmålet er jo, om det, vi står over for, ikke i virkeligheden er, at vi i stadig stigende grad bliver nødt til at vælge mellem et værdibaseret samarbejde med Storbritannien og USA på den ene side og med Tyskland og Frankrig på den anden. Og har Venstre ikke i det spørgsmål med den holdning, man har lagt til grund i Irak-situationen, valgt side, men er endnu ikke villig til at tage konsekvensen af det og sige det i det åbne rum; sige klart og tydeligt, at i det spørgsmål, når vi står i den valgsituation, vælger vi selvfølgelig samarbejdet med Storbritannien og USA og ikke Tyskland og Frankrig?

Formanden:

Så er det hr. Jens Rohde, og efter svaret er det hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg ved jo godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti er modstandere af EU og en yderligere integration i EU. Det synes jeg er helt fair. Der er vi så bare grundlæggende uenige. Men jeg synes, at hr. Kristian Thulesen Dahl gør sig en lille smule skyldig i det samme, som jeg anklagede hr. Mogens Lykkes toft for, nemlig at lade de to udelukke hinanden og sige, at vi vælger kun den ene vej. Det mener jeg er fuldstændig uholdbart.

Vi er i Europa. Vi lever på kontinentet. Vi har skæbnefællesskab i Europa, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl. Det er vi nødt til at tage udgangspunkt i. Jo stærkere, vi kan stå sammen i Europa – det er ikke altid, at det vil lykkes, det er rigtigt, men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke skal kæmpe for det – desto større er chancen også for, at vi fremover har fred og stabilitet i Europa. Det synes jeg historien har vist. Derfor vil jeg ikke løbe fra den europæiske begejstring, som hr. Kristian Thulesen Dahl godt ved jeg har for det samarbejde, der er i EU.